

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 73. Saxoniae Electoris, necnon Hassiae Landgravii postulata in Comitiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæc. XVI. „ & Cæsarem arctior adhuc vigebat a-
A.C. 1526. „ micitia, nunc vero cum hi inter se col-
 liduntur, penitus præcisa est hæc spes,
 „ hinc consultius fore censemus, si ad
 „ Cæsarem nonnulli ablegentur, qui
 „ eundem de præsenti Germaniæ statu
 „ edocerent, eique periculum expone-
 „ rent, in quod Imperium conjecturus
 „ esset, si Wormatiensis editi execu-
 „ tioni insistere vellet; hi insuper Im-
 „ peratorem rogarent, quatenus Natio-
 „ nale Concilium congregare permit-
 „ teret, ut hac via dissidia tolli, malis-
 „ que Germaniæ impendentibus reme-
 „ dium objici possit. „

§. LXXIII.

*Saxoniæ Electoris, necnon Hassiæ
 Landgravii postulata in
 comitiis.*

Altera die Saxoniæ Elector, & Hassiæ Landgravius postulabant. *I. Mendicantium Monachorum invalescere Ordines, salutari proin remedio obstandum, ne ad posteros ejusmodi sodalitia propagentur: licet etiam illis ad aliud vitæ genus transfire.* *II. Minus æquum esse, ut vestigibus omnino Ecclesiastici non tenerentur, eorum igitur privilegiis derogandum.* *III. Ridiculum videri ciborum deleustum.* *IV. Cuilibet liberum sit ritus sequi, quos velit; tolere-*

toleretur etiam in omnibus locis Evangelicæ Sæc. XVI.
 doctrinæ prædicatio. Addebat insuper A. C. 1525.
 ambo Principes, ipfis omnino denegari
 non posse templum, in quo suis sacris
 & Concionibus uti libere valeant. At-
 tamen ceteri in Comitiis congregati
 eos ad Episcopum Spirensem, qui ex
 Palatina domo erat, remittebant, is ta-
 men illorum postulatis cedere renue-
 bat. Hi repulsam indignati jusserunt
 Concionatores suos, ut in atriis ædium
 suarum publice ad populum dicerent, ac
 Sacris juxta Lutheranorum ritum ope-
 rarentur. Ingens erat ad ejusmodi ser-
 mones populi concursus; confluebant
 enim Catholici rei novitate pelletti, Lu-
 therani vero sectam profitendi studio
 animati. Nec ipse Magistratus novis
 ejusmodi ausibus sese opponere præsu-
 mebat. Narrat insuper Cochlaeus, quod
 data opera, ut complures allicerentur ad
 eorum hæresin, in ferculis portatæ fuerint
 aperte carnes coctæ in feriis sextis, aliisque
 diebus jejunii per atrium ad mensam horum
 Principum, in Ecclesiæ & Catholicorum
 despectum; quod etiam eorum famuli petu-
 lanter jacaverint verbum Domini, & in
 dextera manica vestimenti gestaverint initia-
 les literas latinas horum verborum: **VER-**
BUM DOMINI MANET IN Æ-
TERNUM. Hac petulantia adeo ce-
 terorum exasperabantur animi, ut om-

Sæc. XVI. nes consultationes in hisce comitiis cæ-
A.C. 1525 ptæ interrumperentur, nihilque proprius
 videretur, quam bellum civile.

§. LXXIV.

*Duo libelli Lutheri in his comitiis in
 populum divulgati.*

*Cochl. l. cit.
 p. 148.*

Præterea Lutherani per totam civitatem studiose circumferebant in hisce comitiis duos Lutheri libellos mole sua quidem exiguos, veneno tamen, quod latebat, perquam grandes. Horum alter erat sermo Lutheri *de destructione Jerusalem*. Alter amarulentam continebat epistolam ejusdem hæretici, qui ficto nomine sese *Argyrophylacem*, seu thesaurarium nominabat. Ambo Libelli eo unice collimabant, ut plebi veteris Religionis odium, novæque sectæ amorem instillarent; unde non pauci a vera fide abducebantur.

Lutherus in postremo hoc libello sermonem ad Principem convertens, *sæpe mecum*, inquit, *mirari soleo, Illustissimi Principes*, *quod nonnulli vestrum tam atrociter in eos, quos hæreticos vocant, sæviant, ut propter quæstiones, opinionesque quasdam de Religione in homines alioquin innocentes, exciliis, bonorum direptionibus, gladio, aqua, & igni animadvertere non reformatent.* *Si autem in vos, aut in Republicam*